

אֵלֶּזְנֹת

לְשֹׁמְרֵי שְׂפָתַי

פְּרֶשֶׁת תְּרוּמָה

הַסֵּד, אֵלִיוֹן קַע"ז

מעלים מהם. תרץ על כל הרה"ק רבי פינחס מנחם מפילץ זיע"א ששמאחר ואת האבנים הטובות הביאו רק יחידים ובודדים הרי שחשיבותם פחותה מהמינים הקודמים שאותם הביאו אנשים רבים, כי אין דומה מרבים העושים את המצוה למועטים העושים את המצוה. ואלו דבריו בספר 'שפתי צדיק' (אות יג): אולי יש לומר קצת, שרואים אנו שלא קבלו כל שוה כסף רק המינים הנצרכים לגוף עבודת הקדש, ובמינים המנויים קדם לא היה קצבה, עד שהיו באמת מרבים להביא, והיה רבוי עבודת צבור חשוב יותר, מה שאין כן אבני שהם ומלואים שהכתוב מפרש לאפוד ולחשן, הינו שלא לקח יותר, רק הצורך לב' כלים אלו, ולא היו יכולין לזכות לזה רק מעט אנשים, לכך נמנה באחרונה, להורות שחשוב יותר מרבים העושים אף עבודה פשוטה, כגון הבאת נחשת וכדומה.

ומתוך כך מפליג הרה"ק מפילץ בתוכחת מוסר אודות מעלת התפלה במנין שיש בה כח הרבים: על כן מוזר בעיני מה שנתפשט טעות בין החסידים שכל אחד מתפלל ביחידות, ואין ראיה מקדושי עליון רבותינו ז"ל ואף החסידים בעלי מדרגה, דאין לנו השגה בהם ובעבודתם בקדש, והמה דבוקים ומכללים תמיד בכלל ישראל, אבל פשוטים כערבנו נכון לכלל עצמנו בפעל ממש בצבור, והלואי שנזכר להיות בכלל ישראל.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

זאת בדרך התפעלות, שמסתמא יש לו נשמה גבוהה. שאל אותו הרבי על אתר: היכן מתפלל אתה שחרית כל בקר? האברך הנ"ל בשמע שאלה זו מהרבי נסקמו פניו מבושה והתחיל לגמגם ולהתנצל כי הוא יוצא למקום עבודתו בשעה מקדמת בבקר, ופעמים הרבה מתאחר קצת להתעורר משנתו, ואין לו די זמן להתפלל במנין, והוא אנוס להתפלל בביתו. חסיד זה לא הבין עדין מדוע שואל אותו הרבי על תפלת שחרית שלו, מה השכיחות של זה למה שספר, ומדוע הרבי אינו מתייחס למה שספר מילדו הקטן. אך הרבי משיב ושואל אותו: היכן מתפלל אתה שחרית כשהנך מתפלל בבית? ומתשובת האברך נתחורר כי הוא מתפלל בחדרו של ילדו הקט הנ"ל ופעמים שהוא מתעורר מתפלת אביו. כשמע זאת הרבי, חייך ואמר לחסיד הנ"ל: עכשו נודע הדבר! לא נשמה גבוהה יש כאן אלא שלך צריך להיות נשמה גבוהה ולהקפיד על תפלה במנין, ואז תוכח שילדך יפסיק ממנהגו, כי מה שהתינוק רואה אצל אביו מנסה הוא לחקות בעצמו (אגרא דבי הילולי' עמוד 358).

על הפסוק (שמות כה ז): 'אבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן', הקשה רבנו האור החיים הקדוש על כך שאחר הפתוח והזכיר את האבנים הטובות בסוף בעוד שהם יקרים וחשובים יותר מהקודמים להם: צריך לדעת, למה כתב 'אבני שהם ואבני מלאים' בסדר אחר כל הי"א מינים, ומן הראוי היה לו לסדרם קדם זהב וכסף כי הם

תפלה במנין
הרה"ק רבי שלמה מזוויהל זיע"א, בחזרו פעם אחת ממירון, קרוב לשעת חצות לילה, מלוג באחד ממקורביו, חש כל כך ברע עד שבקש שלא לצרף הפעם נוסעים נוספים למזונית, שכן קשתה עליו הנשימה. בהגיעם לירושלים באישון לילה ואפלה, כמעט ולא נראתה נפש חיה ברחוב. המלוג נכנס עם רבי שלמה אל ביתו וראה כי הלך לשכב מפאת חלשתו הרבה. המלוג, מתוך הנחה ששוב אין כעת מנינים לתפלת ערבית, התפלל ביחידות. אבל בלילה ההוא, בשעה מאחרת, הופיע רבי שלמה במפתיע ב'שטיבלאך' של מאה שערים. איש מן הנוכחים לא ידע פמובן כי רבי שלמה הוא נגוע חלי ומסבל במכאובים, שהגיע כעת מנסיעה ארצה ומתשה בת שעות רבות. הוא לא ותר על תפלת ערבית בצבור ולא זו משם עד שנאסף מנין מתפללים, ועלתה שמחתו למעלה על שזכה שלא להפסיד תפלה במנין. למחרת שאל את המלוג כיצד נהג, וספר לו כי הוא עוד טפס במאמץ רב עד מאה שערים ועוד הספיק תפלה בצבור (יסודי עולם' ח"א עמוד 358).

חסידים מספרים שאצל הרה"ק הפני מנחם זיע"א הגיע פעם אחד מן החסידים וספר לו אודות בנו הקטן שעדין לא דבר אפלה, ועם כל זאת כל היום עסוק בלכרוך סביבות דיו ועל ראשו רצועות עם קביות לגו למיניהם הדומים לתפלין, ועומד ליד הכתל ומתענע אנה ואנה כמתפלל. ואמר

חידון אֵלֶּזְנֹת - נושא פרסים איזה חפץ מזכר בפרשתנו שהביאו מארץ ישראל?

פתרון החידה - פרשת וישב:

ש. איזה שני מילים סמוכים בפרשתנו, שניהם אותם אותיות אך הניקוד שונה? ת. טרף טרף יוסף (בראשית לו, לג).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר": פרשת וישב. בניהו בוהדנה מרכסים.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81 או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

